

بررسی تأثیر شیب و تراکم کشت بر تولید رواناب تحت شرایط آبیاری گان و آبیاری جویچه ای

محمد رضا زنگنه اینالو^{۱*}، بهزاد قربانی^۲ و حسین صمدی بروجنی^۳

چکیده

هدف این تحقیق بررسی و مقایسه تأثیر شیب و تراکم کشت بر تولید رواناب تحت شرایط آبیاری گانی و جویچه‌ای است. برای این منظور آزمایشها در قالب طرح بلوک‌های کاملاً تصادفی با کرتاهای دو بار خرد شده در سه تکرار در شرایط مزرعه انجام شدند. برای مقایسه نتایج از آزمون دانکن استفاده شد. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که نوع آبیاری (I) در سطح ۵٪ اثرات شیب و تراکم کشت (S*D)، اثرات متقابل شیب و نوع آبیاری (I*S) و اثر متقابل سه گانه (S*I*D) در سطح ۱٪ اثر کاملاً معنی داری بر حجم رواناب تولیدی و اوج رواناب از دو روش آبیاری گان و جویچه ای دارند. اما اثر دوگانه تراکم و نوع آبیاری (I*D) و شیب و تراکم (S*D) اختلاف معنی داری بر حجم رواناب تولیدی و اوج رواناب ندارند. همچنین نتایج نشان داد حجم رواناب تولیدی و اوج دی رواناب در آبیاری جویچه‌ای بیش از آبیاری گانی با سیستم گان است.

واژه‌های کلیدی: آبیاری جویچه‌ای، آبیاری گان، رواناب، تراکم، شیب

.(Lehrs et al, 2005)

تأثیر آبیاری بر رواناب بستگی به روش آبیاری دارد. مثلاً در آبیاری گانی به علت انرژی جنبشی بالا که موجب ملاشی شدن ساختمان خاک، ایجاد سله در سطح خاک و مسدود شدن مجاري نفوذ آب به درون خاک می‌شود، علاوه بر کاهش نفوذ پذیر خاک موجب تولید رواناب و فرسایش می‌شود (قربانی، ۱۳۸۰). آبیاری گانی اگر خوب طراحی نشود و به صورت صحیح مدیریت نگردد تولید رواناب و فرسایش را تشدید می‌کند (Lehrs et al, 2001).

آبیاری سطحی برخلاف آبیاری گانی فقدان انرژی جنبشی قطرات آب است و در نتیجه تراکم خاک و انسداد منافذ خاک به شدت آبیاری گانی نیست، لذا رواناب سطحی کمتری در آن مشاهده می‌شود. در آبیاری جویچه ای آب فقط روی بخش کوچکی از سطح خاک به کار برده شده است. علاوه بر آن، هیدرولیک جریان شیاری تحت شرایط آبیاری گانی نیز با آبیاری سطحی متفاوت است. لذا در شیارهای تحت بارش حجم جریان به سمت پایین دست به صورت تجمعی افزایش می‌یابد. در حالی که در آبیاری جویچه ای حجم و شدت جریان نسبت به فاصله از پایین دست جویچه‌ها کاهش می‌یابد، هر چند با گذشت زمان به دلیل ترسیب ذرات و کاهش شدت نفوذپذیری خاک، شدت جریان در طول جویچه افزایش می‌یابد.

مقدمه

۱- دانشجوی دکتری، گروه مهندسی آب، دانشگاه فردوسی، مشهد
۲- نویسنده مسئول: (Email: mrzangeneh@yahoo.com)
۳- به ترتیب دانشیار و استادیار گروه مهندسی آب، دانشگاه شهرکرد

پوشش گیاهی فقط تا اندازه ای روی دی و اما روی خصوصیات هیدرولیکی دیگر تأثیر چشمگیری دارد. با افزایش درصد پوشش گیاهی سرعت جریان سطحی کاهش می یابد اما عمق جریان و تنفس برشی جریان افزایش می یابد. این تأثیر غیرخطی است و به تدریج ضعیف می شود تا وقتی که مقدار توپوگرافی افزایش یابد. به علاوه، مقیاس حفاظتی گیاه به طور اصلی ظرفیت مقاومت فرسایش خاک را زیادتر می کند اما نیروی فرسایشی جریان آب را کاهش نمی دهد. (لیو و همکاران، ۲۰۰۴)

ترتوت آزمایشی در کیمبلری آیداهو در جویچه هایی که با طول ۲/۴ متر و شیب ۰/۰۱۳ کشت لوپیا داشت و جویچه هایی دیگری که با طول ۲۵۴ متر و شیب ۰/۰۵۲ درصد ذرت کشت شده بود، انجام داد. وی در این آزمایشها نتیجه گرفت که در آبیاری جویچه ای شدت جریان آب در طول جویچه ها به دلیل نفوذ آب کاهش می یابد (Trout, 2001).

صمدی بروجنی و همکاران (۱۳۸۷) با انجام آزمایشاتی در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه شهرکرد نشان دادند که تحت شرایط آبیاری بارانی با سیستم گان، میزان رواناب بیشترین حساسیت را به درصد حجمی رطوبت اولیه و کمترین حساسیت را به چسبندگی ذرات خاک و جداپذیری ذرات خاک توسط باران دارد. بطوريکه با افزایش ۱۰ درصدی رطوبت اولیه، کل رواناب ۴۸ درصد افزایش و با کاهش ۱۰ درصدی این عامل، کل رواناب ۳۴/۴ درصد کاهش نشان می دهد.

دبی ورودی، شیب بستر جریان، عمق جریان آب، مقاومت هیدرولیکی و ضرایب معادله نفوذ عواملی هستند که بر رواناب اثر می گذارند (Valiantzas, 1994). نیروی مقاومت هیدرولیکی از طریق اصطحکاک در سراسر محیط تماس آب با خاک ایجاد می شود. این نیرو مانع حرکت آب در جویچه می شود که در آن پوشش گیاهی تابعی از بی نظمی و زبری محیط خیس شده می باشد (2006) (Trout, 2006). با توجه به رابطه ای که تروت (Trout, 2006) بر روی جویچه های آبیاری به طول ۶ متر با شبیهی بین ۰/۰۲ تا ۰/۱۶ درصد و با دبی ۶ تا ۵۰ لیتر بر دقیقه واقع در ایالت آیداهو انجام داد، نتیجه گرفت که اگر ۷۵ درصد دبی در طول مسیر حرکت آب در جویچه نفوذ کند سرعت حرکت آب خروجی حدود ۳۰ درصد نسبت به سرعت جریان ورودی کاهش می یابد. کاهش ۶۰ درصدی شیب نیز نتیجه مشابه در کاهش سرعت حرکت آب در جویچه دارد.

با توجه به مرور منابع که مطالعه جامعی نسبت به تأثیر همزمان نوع آبیاری و شیب و تراکم کشت بر روی رواناب صورت نگرفته و هیچگونه اطلاعاتی مبنی بر میزان رواناب خروجی در دسترس نیست و از آنجا که رواناب فاکتور موثری برای تعیین میزان تلفات فرسایش و موادمنذی در اراضی کشاورزی می باشد برآن شدیم تا رفتار این دو نوع آبیاری با در نظر گرفتن درجه شیب و تراکم کشت در تولید رواناب مورد بررسی قرار دهیم و نتایج حاصل را با هم مقایسه

است که اگر کم باشد شعاع پاشش کاهش می یابد و لذا موجب درشت ترشدن قطرات آب می شود که این به نوبه خود شدت پاشش را بالا می برد و موجب فشردگی سطح خاک، متلاشی شدن ساختمان خاک وایجاد سله و کاهش شدت نفوذپذیری خاک می شود. تمام این عوامل بر ایجاد رواناب تأثیر می گذارند. قربانی (۱۳۸۰) در یک تحقیق میدانی نشان داد که اجرای سامانه گان در در خاکهای سبک روانابی ایجاد نمی کند، ولی در بافتهای متوسط و سنگین مشکل رواناب وجود دارد. البته این آزمایش بر روی خاک لخت با شیب ۶/۷ درصد بوده است که اگر در مدیریتهای زراعی با پوشش های مختلف و شبیهای پایین ترانجام شود احتمال تولید رواناب به حداقل می رسد.

در تحقیقی که بن (۱۹۹۴) روی رواناب سطحی تحت شرایط آبیاری بارانی در مورد ۴ محصول کتان، سیب زمینی، ذرت و بادام زمینی انجام داد نشان داد که در اولین آبیاری، رواناب تولیدی به میزان ۱۰ درصد است. این بدان علت است که در اولین آبیاری تراکم خاک کم و نفوذپذیری خاک قابل توجه بود، ولی متقابلاً تاج پوششی محصولات کوچک بود و گیاهان در مراحل اولیه رشد قرار داشتند. بنابراین بخش بزرگی از خاک در معرض ضربه قطرات باران قرار داشت که موجب متلاشی شدن ساختمان خاک و تشکیل سله در سطح خاک میگردد. تشکیل سله و مترکم شدن لایه سطحی خاک باعث شد تا در آبیاریهای بعدی علی رغم افزایش ریشه محصولات فوق و بزرگ شدن تاج پوششی، رواناب به میزان ۳۷/۵ درصد افزایش یابد. آنها همچنین گزارش کردنده که میزان رواناب تولیدی از پلاتهای سیب زمینی نسبت به سه محصول دیگر بیشتر است (Ben, 1994).

هاشمی نیا در تکراس امریکا یک سری آزمایش به منظور کنترل کردن رواناب تحت فشار پایین آپیاشهها در آبیاری ستریپوت به روش شخم ذخیره ای به مدت سه سال انجام داد. وی به این نتیجه رسید که با به کارگیری شخم ذخیره ای، رواناب در بیشتر مواقع حذف و یا به کمتر از ۴ درصد کاهش می یابد. اگر در خاکی رواناب حذف نشده باشد دلیل آن سر ریز کردن رواناب از ذخایر سطحی به خصوص در شبیهای بسیار تند است (در شخم ذخیره ای شخم هایی به عمق ۳۰ سانتیمتر و فاصله ۷۰ سانتیمتر در سطح زمین ایجاد می شود که ضمن افزایش سرعت نفوذ آب به داخل خاک، ذخایر سطحی را نیز افزایش می دهد) (Hasheminia, 1994).

شیب طولی و گرادیان شیب به طور آشکارا در تولید رواناب و خصوصیات هیدرولیکی دیگر جریان سطحی تأثیر دارد. (ظرفیت فرسایشی جریان رواناب) Eroding capability of overland flow (COF) گرادیان شیب و تنفس برشی ابتدا تا یک مقدار ماکریم افزایش می یابد و سپس دوباره کاهش می یابد. که در اینجا یک گرادیان شیب بحرانی برای سرعت جریان و تنفس برشی وجود دارد. (لیو و همکاران، ۲۰۰۴)

روی هیدروگراف رواناب چهار عامل شامل حجم رواناب ، زمان شروع رواناب ، زمان رسیدن به اوج رواناب و زمان پایان رواناب مربوط به آبیاری بارانی و جویچه ای مورد ارزیابی و تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. جهت آنالیز داده ها از نرم افزار MINITAB استفاده شد.

جدول ۱ برنامه ریزی آبیاری را برای دو نوع آبیاری نشان می دهد.

شکل ۱- نمایی از مزرعه آزمایشی و انجام اندازه گیریهای صحرایی

زمان شروع آزمایش‌ها به گونه‌ای انتخاب شدنده که حتی الامکان سرعت باد کم باشد تا یکنواختی پخش آب حاصل شود. در هر آزمایش رواناب سطحی ایجاد شده، جمآ آوری و با روش حجمی در فواصل زمانی معین اندازه گیری شد و براساس آن هیدروگراف جریان خروجی از کرت بدست آمد. آزمایش‌ها تا زمانی که دبی رواناب از انتهای جویچه‌ها به یک حد ثابتی برسد ادامه یافتد.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از تجزیه واریانس در خصوص تأثیر روش آبیاری، شیب و تراکم کشت بر عوامل فوق در جدول ۲ نشان داده شده است. برای آنالیز داده ها از آزمون دانکن استفاده شد.

کنیم لذا هدف از این تحقیق بررسی تأثیر شیب و تراکم کشت بر تولید رواناب تحت شرایط آبیاری با گان و آبیاری جویچه‌ای است.

مواد و روش‌ها

این تحقیق که موضوع آن مقایسه رواناب و رسوب در آبیاری بارانی و جویچه ای است در قالب طرح بلوك های کاملاً تصادفی، در یک سری آزمایش کرت دو بار خرد شده در سه تکرار در مزرعه دانشگاه شهر کرد انجام گرفت. تیمارهای این طرح شامل دو شیب (S_x) ۱ و ۳ درصد ، دو نوع آبیاری (I_x) بارانی و سطحی در ۴ سطح تراکم (D) صفر(بدون پوشش)، ۱۲۵، ۲۵۰، ۳۷۵ کیلوگرم در هکتار محصول گیاه جو می باشند. هرپلات اصلی با ابعاد ۲۲×۱۴/۴ متر و پلات فرعی ۲۲×۷/۲ متر انتخاب شدند و در هر پلات فرعی - فرعی به ابعاد ۱/۸×۲۲ متر سه جویچه با عرض ۰/۶۰ و طول ۲۲ مترایجاد و تراکم های مورد نظر اجرا شدند. برای هر تراکم سه تکرار در نظر گرفته شد که در مجموع ۴۸ جویچه برای خروج رواناب و احداث گردید. در انتهای هر جویچه مجرایی برای خروج رواناب و چالهای جهت کارگذاری سطل مدرج برای جمآ آوری و اندازه گیری رواناب ایجاد شدند. و در فواصل زمانی مختلف این اندازه گیریها انجام گرفت. نحوه رواناب خروجی نسبت به زمان جمآ آوری و به روش حجمی اندازه گیری شدند. در شکل شماره ۱ تصویری از مزرعه آزمایشی و انجام اندازه گیریهای صحرایی نشان داده شده است.

برنامه ریزی برای آزمایشها به گونه‌ای انجام شد که شدت پاشش در آبیاری گان (۳۵ میلی متر در ساعت) و مدت زمان آزمایش ۲ ساعت در نظر گرفته شد تا رواناب در انتهای زمان به یک تعادل نسبی برسد. با استفاده از پارامترهای شدت پاشش، شدت نفوذ، زمان و سطح پلاتها، حجم کل آبیاری برای روش گان تعیین گردید. با اعمال همین حجم آب برای روش آبیاری جویچه‌ای، دبی ورودی هر جویچه برای مدت زمان آبیاری (که برابر ۴۰ دقیقه بود) در آبیاری سطحی برآورد شد. برای آبیاری و اندازه گیری دبی ورودی به جویچه‌ها از سیفون‌های کوچکی که در بالا دست جویچه‌ها نصب شده بودند استفاده شد. برای بررسی تأثیر روش آبیاری، شیب و تراکم کشت

جدول ۱- برنامه آبیاری

شماره آبیاری	نوع آبیاری	شدت جریان	عمق جریان (mm)	مدت آبیاری (min)	دور آبیاری (day)
اول	بارانی (سیستم گان)	۴۱(mm/hr)	۸۱	۱۲۰	۱۰
دوم	بارانی (سیستم گان)	۳۶ (mm/hr)	۷۲	۱۲۰	۱۰
سوم	سطحی (جویچه‌ای)	.۴۰ (l/sec)	۸۱	۴۰	۱۰
چهارم	سطحی (جویچه‌ای)	.۳۰ (l/sec)	۷۲	۴۰	۱۰

تأثیر روش آبیاری بر خصوصیات هیدروگراف

سطحی است.

نتایج مقایسه میانگین های جدول ۳ نیز نشان می دهد که نوع آبیاری بر اوج دبی رواناب و زمان رسیدن به اوج اختلاف معنی داری دارد. اوج دبی رواناب در آبیاری بارانی و شیاری به ترتیب $14/3$ میلی متر در دقیقه و $10/1$ میلی متر در دقیقه و زمان رسیدن به اوج رواناب به ترتیب $63/2$ و $105/7$ دقیقه می باشد. چون در آبیاری بارانی آب در تمام سطح زمین پخش می شود و بالطبع سطح نفوذ آب به داخل زمین افزایش پیدا می کند و حجم نفوذ به داخل خاک افزایش می یابد لذا رواناب کمتری تولید می شود و از طرف دیگر چون مقداری از آب به صورت برگاب در ابتدای آبیاری بارانی ذخیره می شود لذا زمان رسیدن به اوج رواناب نسبت به آبیاری جویچه ای افزایش پیدا می کند ولی در آبیاری جویچه ای چون سطح نفوذ کم (کف و بدن جویچه) می باشد لذا حجم نفوذ کم و لذا رواناب زیاد می شود و چون فرست نفوذ هم (بدلیل جریان آب در تمام طول جویچه از همان ابتدای آزمایش) زیاد می باشد لذا زمان رسیدن به ادبی اوج رواناب نسبت به آبیاری بارانی کاهش پیدا می کند. Leopoldo silva(2006) در تحقیق خود روی سیستم آبیاری ستربیوت گزارش کرد که مقدار رواناب در آبیاری بارانی تحت تأثیر انرژی سیستم قطرات آب قرار می گیرد. انرژی برخورد قطرات آب موجب تشکیل سله سطحی می شود که نفوذپذیری را کاهش و بنابراین رواناب را افزایش می دهد. سله می تواند نفوذپذیری را در روش آبیاری بارانی کاهش دهد Leopoldo silva(2007)

نتایج میانگین پارامترهای هیدروگراف در جدول ۳ قابل ملاحظه است. همانطور که این جدول نشان می دهد نوع آبیاری بر خصوصیات رواناب تأثیر معنی داری دارد. مثلاً نوع آبیاری اثر کاملاً معنی داری بر حجم رواناب تولیدی دارد. زیرا نتایج مقایسه میانگین نیز نشان می دهد که نوع آبیاری (I) در دو گروه طبقه بندی شده شامل آبیاری بارانی (Ia) با حجم رواناب $16/9$ میلی متر و آبیاری سطحی (Ia) با حجم رواناب $40/1$ میلی متر اختلاف معنی داری در سطح ۵٪ دارند. دلیل این امر این است که در آبیاری سطحی آب فقط در داخل جویچه ها در جریان است و به دلیل فرصت اندکی که برای نفوذ دارد حجم کمی از آب نفوذ کرده و درصد زیادی از آب به صورت رواناب خارج می شود، ولی در آبیاری بارانی به دلیل اینکه آب در کل سطح مزرعه پخش می گردد و درصد زیادتری از آب داده شده به زمین نفوذ پیدا میکند، لذا رواناب کمتری تولید میکند به این صورت نوع آبیاری اثر کاملاً معنی داری روی حجم رواناب تولیدی دارد.

علاوه بر آن همین اختلاف معنی دار در همان سطح در مورد زمان شروع رواناب در آبیاری سطحی که پس از $5/5$ دقیقه و در آبیاری بارانی که پس از $22/1$ دقیقه می باشد، نیز صادق است و این بیانگر تأخیر زمانی شروع رواناب آبیاری بارانی نسبت به آبیاری

جدول ۲- جدول تجزیه واریانس

T _P R	PR	TR	VR	منابع تغییر
۴/۸۹	۷/۱۳	۱/۹۳	۴/۲	بلوک (r)
۷۸۸۷۹/۴	۹۰۱۹۶	۳۳۲۰/۵	۵۴۹۴/۶	نوع آبیاری (I)
۳/۹۴	۸/۹۵	۲/۱	۱/۴	خطای آبیاری (r*I)
۷۹/۸۲	۲۹۷۳/۷	۶۵۸/۸	۱۲۷۷/۸	شبیب (S)
۹۶/۰۵	۱۹۴۶/۲۹	۴۰۵/۸	۳۲۷/۸	شبیب در آبیاری (S*I)
۲۰/۵۶	۲۱/۵۵	۴/۵۴	۳/۶۳	خطای شبیب در آبیاری (r*S*I)
۶۶/۸	۳۸۱/۷	۱۰۷/۰۹	۸۲/۵	تراکم (D)
۱۲/۱۶	۶۶/۹۹	۲۷۴/۱۵	۶۸/۷	تراکم در آبیاری (T*I)
۴۲/۶	۲۱/۹۴	۱۹/۴۴	۸/۲۷	شبیب در تراکم (S*T)
۱۰/۱۵	۳۰/۵	۱۱۲۹	۳۰/۳۹	شبیب در آبیاری در تراکم (S*I*T)
۱۳/۷۹	۶/۸	۲/۲	۴/۲۶	خطا
cv=۵/۶				کل
cv=۴/۵				
cv=۱۳/۰۳				
cv=۷/۳				

حجم کل رواناب (VR)، زمان شروع رواناب (TR)، دبی اوج رواناب (PR)، زمان رسیدن به دبی اوج رواناب (T_PR)

جدول ۳ - تأثیر نوع آبیاری بر عوامل هیدروگراف

T _p R(min)	PR(mm/h)	TR (min)	VR (mm/h)	نوع آبیاری
۱۰.۵/۷a	۱۴/۳a	۲۲/۱a	۱۶/۹ a	آبیاری بارانی
۲۴/۶b	۱۰.۱/۰b	۵/۵b	۴۰/۱b	آبیاری سطحی

حجم کل رواناب، TR: زمان شروع رواناب، PR: دبی اوج رواناب، T_pR: زمان رسیدن به دبی اوج رواناب

اختلاف معنی داری نسبت به شاهد (تراکم ۴ بدون پوشش گیاهی) با حجم رواناب ۳۲/۱ میلی متر دارد. علت آن است که در تراکم های بیشتر به دلیل اینکه ضریب زبری افزایش پیدا می کند، حجم آب انتقالی کاهش پیدا کند. بر اساس این جدول هر چه تراکم افزایش می یابد از حجم رواناب کاهش می یابد، ولی اختلاف معنی داری بین تراکم ۲ (%۴۳) و تراکم ۳ (%۳۲) وجود ندارد.

جدول ۴- تأثیر شیب بر عوامل هیدروگراف

T _p R	TR	PR	VR
۶۶/۵ a	۱۷/۵ a	۴۹/۸ a	۲۲/۲ a
شیب %۱			

T _p R	TR	PR	VR
۶۳/۹ b	۱۰/۱ b	۶۵/۵ b	۳۳/۷b
شیب %۳			

حجم کل رواناب، TR: زمان شروع رواناب، PR: دبی اوج رواناب، T_pR: زمان رسیدن به دبی اوج رواناب

همچنین مقایسه اثر تراکم پوشش گیاهی بر زمان شروع رواناب نیز نشان می دهد که رواناب در تراکم پوشش گیاهی ۱ با ۱۸ دقیقه دیرتر نسبت به تیمار شاهد با ۱۱/۱۷ دقیقه آغاز می شود و این اختلاف در سطح ۵٪ معنی داری بین تراکم ۳ با زمان شروع رواناب با ۱۳/۲ دقیقه و تراکم ۴ (شاهد) با زمان شروع رواناب با ۱۱/۲ دقیقه وجود ندارد. بر اساس این جدول تراکم پوشش گیاهی بر دبی اوج رواناب در دو روش دو روش آبیاری نیز موثر است. زیرا دبی اوج رواناب در تراکم پوشش گیاهی ۱، ۲ و ۳ که ارقام آنها به ترتیب معادل ۵۴/۲، ۵۵/۳ و ۵۵/۵ میلی متر است نسبت به تراکم پوشش گیاهی شاهد که به مقدار ۱/۱۶ می متر است، اختلاف معنی دار مشاهده می شود، ولی بین تراکم های مختلف اختلاف معنی داری وجود ندارد. همین استدلال نیز در مورد زمان رسیدن به اوج رواناب نیز صادق است. بنابراین نتیجه می شود که تراکم تأثیری بر اوج رواناب و زمان رسیدن بر اوج رواناب ندارد.

تأثیر نوع آبیاری و شیب بر خصوصیات هیدروگراف:

جدول ۵ تأثیر دو گانه نوع آبیاری در شیب را بر خصوصیات رواناب نشان می دهد. همانطور که در این جدول ملاحظه می شود نوع آبیاری در شیب بر خصوصیات رواناب تأثیر معنی داری دارد. مثلاً آبیاری بارانی (۱) در شیب های مختلف (S₁) با تولید حجم رواناب ۱۴/۳ و ۱۹/۴ میلی متر با آبیاری سطحی (۲) در همان شیب ها با تولید حجم رواناب ۳۳/۴ و ۴۷/۹ میلی متر اختلاف معنی داری در

تأثیر شیب بر خصوصیات هیدروگراف

جدول ۴ اثرات شیب را بر عوامل هیدروگراف نشان میدهد. همانطور که در این جدول ملاحظه می شود، مقدار شیب اثر کاملاً معنی داری در سطح ۵ درصد بر حجم رواناب دارد. بطوریکه شیب ۱٪ (S₁) با حجم رواناب ۲۲/۳ میلی متر اختلاف معنی داری نسبت به شیب ۳٪ (S₂) با حجم رواناب ۳۳/۷ میلی متر دارد. بنابراین می توان نتیجه گرفت که شیب ۱٪ در هردو نوع آبیاری، با توجه به اثرات دو گانه شیب و آبیاری، حجم رواناب کمتری نسبت به شیب ۳٪ تولید کرده است. نتایج تحقیقات آزمایشگاهی (santos et al. 2003) به منظور بررسی تأثیر آبیاری بارانی بر نفوذ رواناب و فرسایش نشان دادند که افزایش شیب از ۲/۵ به ۵ درصد، نفوذ تجمعی خاک را به اندازه ۷ درصد کاهش و رواناب رسوب را به ترتیب ۱۰ و ۳۷ درصد افزایش می دهد

همچنین مقایسه اثر شیب بر زمان شروع رواناب نیز نشان می دهد که رواناب در شیب ۱٪ با ۱۷/۵ با ۱۷ دقیقه دیرتر نسبت به شیب ۳٪ با ۱۰ دقیقه آغاز می شود و این اختلاف در سطح ۵٪ معنی دار است.

بر اساس این جدول میزان شیب بر دبی اوج رواناب در دو روش آبیاری نیز موثر نشان می دهد. زیرا دبی اوج رواناب در شیب یک درصد که معادل ۴۹/۸ میلی متر است نسبت به شیب ۳ درصد که دبی اوج رواناب به مقدار ۶۵/۵ میلی متر می باشد اختلاف معنی دار مشاهده می شود. علت آن است که در شیبهای تند آب سریعتر به انتهای جویچه ها می رسد و فرستن نفوذ پیدا نمی کند، لذا آب نفوذ کمتری پیدا کرده و رواناب بیشتری در نهایت تولید می کند و از این جهت اثرات شیب معنی دار می گردد. نتایج مقایسه میانگین مقدار شیب بر زمان رسیدن به دبی اوج رواناب نشان می دهد که شیب ۳ درصد نسبت به شیب ۱ درصد زمان کمتری را برای رسیدن به دبی اوج رواناب سپری می کند و در سطح ۵ درصد نسبت به هم اختلاف معنی دار دارد.

تأثیر تراکم کشت بر خصوصیات هیدروگراف

جدول ۵ اثرات تراکم پوشش گیاهی را بر عوامل هیدروگراف نشان میدهد. همانطور که در این جدول ملاحظه می شود، مقدار تراکم پوشش گیاهی اثر کاملاً معنی داری در سطح ۵ درصد بر حجم رواناب دارد. بطوریکه تراکم ۱ (%۵۵) با حجم رواناب ۲۵/۸ میلی متر

میزان تراکم کشت در یک نوع آبیاری بر برحی خصوصیات رواناب تأثیر معنی داری در تراکم های کم دارد و بر برحی دیگر تأثیر قابل توجهی ندارد. مثلاً در یک نوع آبیاری (بارانی یا شیاری) تراکم های کم اثر معنی داری بر حجم رواناب تولیدی و زمان شروع رواناب دارد، ولی این تأثیر در تراکم های بالا قابل ملاحظه نیست. بر عکس در یک نوع آبیاری تراکم تأثیری بر اوج رواناب ندارد ($P < 0.01$)، ولی این تأثیر بر زمان رسیدن به اوج رواناب در تراکم های زیاد ناچیز و در تراکم های کم معنی دار است ($P < 0.01$). نکته قابل توجه آن که اثر دو گانه نوع آبیاری در تراکم های مختلف بر تمام عوامل رواناب معنی دار است ($P < 0.05$). نتیجه آنکه نوع آبیاری در تراکم های بالا و پایین اثر معنی داری بر حجم رواناب، زمان شروع رواناب و زمان رسیدن به اوج دارد، ولی تأثیری بر اوج رواناب ندارد. بر عکس اثر دو گانه نوع آبیاری در تراکم بر کلیه عوامل هیدروگراف معنی دار است.

تأثیر تراکم کشت و شیب بر خصوصیات هیدروگراف:

جدول ۸ تأثیر دو گانه تراکم کشت و شیب را بر خصوصیات رواناب نشان می دهد. همانطور که در این جدول ملاحظه می شود میزان تراکم کشت و شیب در یک نوع آبیاری بر برحی خصوصیات رواناب تأثیر معنی داری دارد و بر برحی دیگر ندارد. مثلاً در یک نوع آبیاری (بارانی یا شیاری) تراکم های پایین اثر معنی داری بر حجم رواناب تولیدی و زمان شروع رواناب دارند، ولی این تأثیر در تراکم های بالا قابل ملاحظه نیست.

سطح ۵٪ دارند. علاوه بر آن همین اختلاف معنی دار در همان سطح در مورد تأثیر نوع آبیاری در شیب بر زمان شروع رواناب در آبیاری بارانی و شیاری نیز وجود دارد، ولی این اختلاف هر چند در مورد آبیاری بارانی با افزایش شیب صادق است، ولی در مورد آبیاری شیاری صادق نیست.

جدول ۵- تأثیر تراکم بر عوامل هیدروگراف

تراکم	TPR	PR	TR	VR
۱	۶۷/۴ ^a	۵۶/۱۶ ^a	۱۸.۰ ^a	۲۵/۸ ^a
۲	۶۷/۴ ^a	۵۵/۰۴ ^a	۱۳/۹ ^b	۲۸/۰ ^b
۳	۶۳/۴ ^b	۵۵/۰۳ ^a	۱۳/۲ ^c	۳۸/۲ ^b
۴	۶۲/۷ ^b	۶۶/۰۹ ^b	۱۱/۲ ^c	۳۲/۱ ^c

VR: حجم کل رواناب، TR: زمان شروع رواناب، PR: دبی اوج رواناب، TPR: زمان رسیدن به دبی اوج رواناب

علاوه بر آن، نتایج مقایسه میانگین های جدول ۶ نیز نشان می دهد که نوع آبیاری در شیب های مختلف بر اوج دبی رواناب و زمان رسیدن به اوج اختلاف معنی داری دارند، ولی این اختلاف هر چند در مورد آبیاری شیاری با افزایش شیب صادق است، ولی در مورد آبیاری بارانی صادق نیست. نتیجه آنکه با افزایش شیب پلاتهای آزمایشی از ۱ درصد به ۳ درصد و تغییر نوع آبیاری از بارانی به شیاری میزان رواناب و اوج رواناب افزایش و زمان شروع رواناب و زمان رسیدن به اوج کاهش می یابد.

تأثیر نوع آبیاری و تراکم کشت بر خصوصیات هیدروگراف:

جدول ۷ تأثیر دو گانه نوع آبیاری و تراکم کشت را بر خصوصیات رواناب نشان می دهد. همانطور که در این جدول ملاحظه می شود

جدول ۶- تأثیر متقابل نوع آبیاری و شیب بر عوامل هیدروگراف

نوع آبیاری (I) در شیب (S)				
TPR	PR	TR	VR	(S)
105/1a	12/81c	28/75a	14/31d	I1S1
105/8a	15/81c	15/52b	19/41c	I1S2
27/33b	86/77b	6/30c	33/35b	I2S1
21/90c	115/3a	4/70c	47/90a	I2S2

VR: حجم کل رواناب، TR: زمان شروع رواناب، PR: دبی اوج رواناب، TPR: زمان رسیدن به دبی اوج رواناب

جدول ۷- تأثیر متقابل نوع آبیاری و تراکم بر عوامل هیدروگراف

نوع آبیاری و تراکم		vR	TR	PR	TPR
I ₁ D ₁	۱۴/۳e	۲۹/۷a	۱۳/۵c	۱۰۹/۲a	
I ₁ D ₂	۱۶/۱e	۲۲/۱b	۱۴/۱c	۱۱۰/۲a	
I ₁ D ₃	۱۷/۸cd	۱۸/۸c	۱۴/۱c	۱۰۰b	
	۱۹/۳c	۱۸/۰c	۱۵/۶c	۱۰۲/۵b	
I ₁ D ₄	۳۷/۲b	۶/۲d	۹۴/۸b	۲۴/۹c	
I ₂ D ₁	۳۹/۸۳b	۵/۷۰d	۹۶/۰۳b	۲۴/۶۴c	
I ₂ D ₂	۳۸/۵۴b	۵/۶۹d	۹۶/۵۷b	۲۵/۹۵c	
I ₂ D ₃	۴۴/۸۹a	۴/۳۳d	۱۱۶/۶a	۲۳/۰۱c	

VR: حجم کل رواناب، TR: زمان شروع رواناب، PR: دبی اوج رواناب، TPR: زمان رسیدن به دبی اوج رواناب

شیاری با تغییر شیب از ۱ در صد به ۲ درصد و تغییر تراکم از ۵۵ در صد به صفر درصد هر چند روند نزولی دارد، ولی تغییرات آن معنی دار نیست. چون زمان رسیدن به دبی اوج رواناب بیشتر به خصوصیات فیزیکی خاک (خصوصاً نفوذپذیری نهایی خاک) مربوط می‌شود و لذا در دو نوع آبیاری با شیب‌های مختلف و حتی تراکم کشت مختلف تغییر خاص و شگرفی را مشاهده نمی‌کنیم تا روی زمان دبی اوج رواناب تأثیر بگذارد.

نتیجه گیری

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که نوع آبیاری (I) در سطح ۵٪ و اثرات شیب و تراکم کشت (S*D)، اثرات متقابل شیب و نوع آبیاری (S*I) و اثر متقابل سه گانه (S*I*D) در سطح ۱٪ اثر کاملاً معنی داری بر حجم رواناب تولیدی و اوج رواناب از دو روش آبیاری گان و جویچه ای دارند. بدین صورت که نوع آبیاری (I) در دو گروه طبقه‌بندی شده شامل آبیاری بارانی (I₁) با حجم رواناب ۱۶/۹ میلی متر و آبیاری سطحی (I₂) با حجم رواناب ۴۰/۱ میلی متر و همچنین درجه شیب، شیب ۱٪ (S₁) با حجم رواناب ۲۳/۳ میلی متر اختلاف معنی داری نسبت به شیب ۳٪ (S₂) با حجم رواناب ۳۳/۷ میلی متر و در نهایت میزان تراکم، تراکم ۱ (۵۵٪) با حجم رواناب ۲۵/۸ میلی متر اختلاف معنی داری نسبت به شاهد (تراکم ۴ بدون پوشش گیاهی) با حجم رواناب ۳۲/۱ میلی متر و دو تراکم ۲ (۴۳٪) با حجم رواناب ۲۸ میلیمتر و تراکم ۳ (۳۲٪) با حجم رواناب ۳۸/۲ میلیمتر دارند. اما اثر دوگانه تراکم و نوع آبیاری (I) و شیب و تراکم (D) اختلاف معنی داری بر حجم رواناب تولیدی و اوج رواناب ندارند. همچنین نتایج نشان داد حجم رواناب تولیدی و اوج دبی رواناب در آبیاری جویچه‌ای بیش از آبیاری بارانی با سیستم گان است.

یعنی تراکم‌های پایین موجب افزایش حجم رواناب و زمان شروع رواناب می‌شوند. بر عکس در آبیاری بارانی تراکم تأثیری بر اوج رواناب ندارد ($P < 0.01$)، ولی این تأثیر بر زمان رسیدن به اوج رواناب در تراکم‌های زیاد ناچیز و در تراکم‌های کم معنی دار است ($P > 0.01$). نکته قابل توجه آن که اثر دوگانه شیب در تراکم‌های بالا بر تمام عوامل رواناب معنی دار است ($P < 0.05$). نتیجه آنکه شیب در تراکم‌های بالا و پایین اثر معنی داری بر حجم رواناب، زمان شروع رواناب و زمان رسیدن به اوج دارد، ولی تأثیری بر اوج رواناب ندارد. بر عکس اثر دو گانه نوع آبیاری در تراکم بر کلیه عوامل هیدروگراف معنی دار است.

تأثیر نوع آبیاری، تراکم کشت و شیب بر خصوصیات هیدروگراف

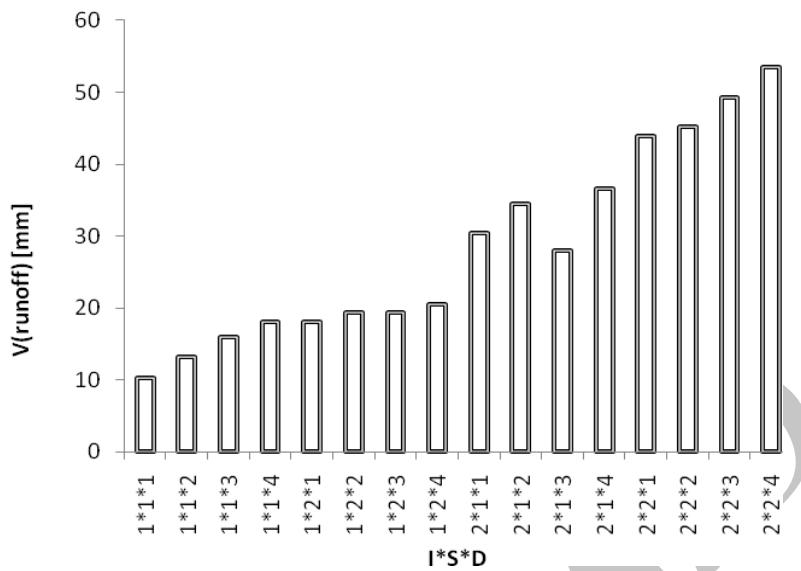
اثر متقابل سه گانه شیب، نوع آبیاری و تراکم (S*I*D) در سطح ۱٪ در اشکال ۱، ۲ و ۳ قبل ملاحظه است. همان طور که شکل ۱ نشان می‌دهد در یک روش آبیاری و با تغییر نوع آبیاری از بارانی به شیاری و افزایش شیب از ۱ به ۲ درصد و کاهش تراکم از ۵۵ به صفر در صد حجم رواناب تولیدی افزایش می‌یابد. همان طور که در شکل ۲ ملاحظه می‌شود، تغییر اوج رواناب در روش آبیاری بارانی نسبت به (S*I*D) ناچیز است، ولی در آبیاری شیاری روند صعودی دارد. بر اساس این شکل با تغییر آبیاری بارانی به شیاری و افزایش شیب از ۱ به ۲ درصد و کاهش تراکم از ۵۵ به صفر در صد اوج رواناب تولیدی افزایش می‌یابد.

شکل ۳ تغییرات زمان شروع رواناب و زمان رسیدن به اوج رواناب را نسبت به اثر متقابل سه گانه (S*I*D) نشان میدهد. بر اساس این شکل زمان شروع رواناب با تغییر آبیاری بارانی به شیاری و افزایش شیب از ۱ به ۲ درصد و کاهش تراکم از ۵۵ به صفر در صد کاهش می‌یابد. بر عکس زمان رسیدن به اوج رواناب در آبیاری بارانی یا

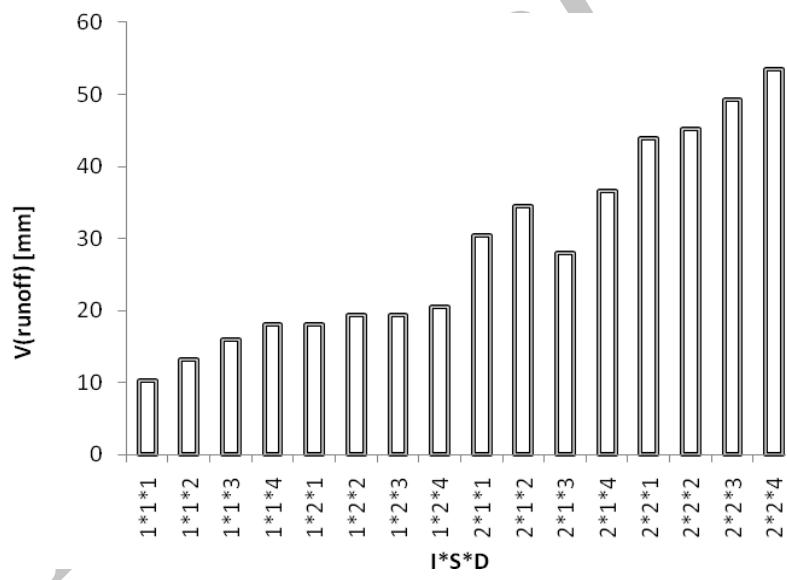
جدول ۸- تأثیر متقابل شیب و تراکم کشت بر عوامل هیدروگراف

شیب و تراکم	VR	TR	PR	T _p R
S ₁ D ₁	۲۰/۳۶f	۲۳/۴۵a	۴۶/۹۴e	۶۹/۲۷a
S ₁ D ₂	۲۳/۷۴e	۱۷/۶۷b	۴۷/۲۵e	۶۸/۹۷a
S ₁ D ₃	۲۱/۹۸ef	۱۵/۰۴c	۴۵/۵۶e	۶۱/۰۴bc
S ₁ D ₄	۲۷/۲۵d	۱۳/۹۳cd	۵۹/۴۰d	۶۵/۵۵ab
S ₂ D ₁	۳۱/۱۹c	۱۲/۴۹d	۶۱/۳۹d	۶۴/۸۱ab
S ₂ D ₂	۳۲/۱۹dc	۱۰/۱۲e	۶۲/۸۴c	۶۵/۸۴ab
S ₂ D ₃	۳۴/۳۲d	۹/۴۳e	۶۵/۱۲b	۶۴/۹۱ab
S ₂ D ₄	۳۶/۹۱a	۸/۴۱e	۷۲/۷۷a	۵۹/۹۵c

حجم کل رواناب، TR: زمان شروع رواناب، PR: زمان رسیدن به دبی اوج رواناب VR: دبی اوج رواناب

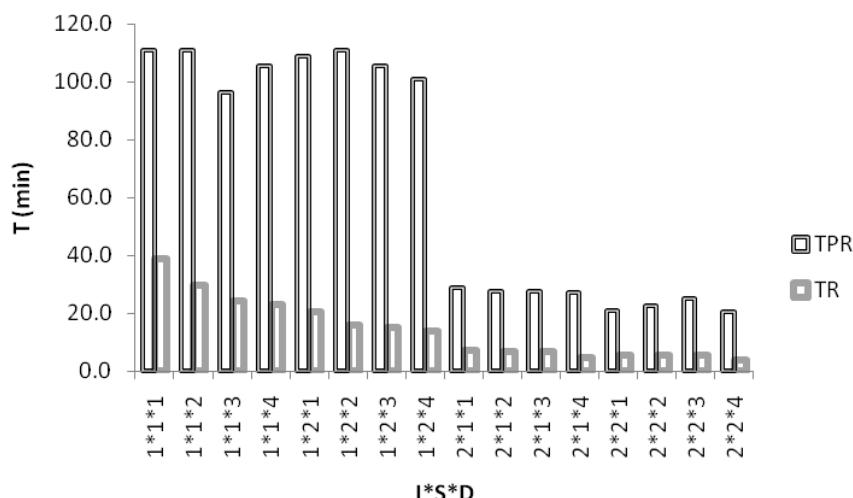
شکل ۱ - تغییرات حجم کل رواناب نسبت به (I^*S^*D)

شکل ۲ - تغییرات اوج رواناب نسبت به (I^*S^*D)

حجم رواناب (به ترتیب $8/25, 28, 38/2, 32/3$ میلیمتر) و زمان شروع رواناب (به ترتیب $18, 10/1, 9/13, 2/13$ دقیقه) تأثیر دارد، ولی تأثیر آن بر اوج رواناب و زمان رسیدن بر اوج رواناب معنی دار نیست. در تأثیر دوگانه نوع آبیاری و تراکم با کاهش تراکم کشت حجم رواناب تولیدی و اوج رواناب افزایش می یابد، ولی زمان شروع رواناب و زمان رسیدن به اوج رواناب کاهش می یابد.

همچنین در یک روش آبیاری با افزایش شیب از یک به سه درصد، حجم رواناب تولیدی از $2/23$ میلیمتر به $7/33$ میلیمتر افزایش می یابد، ولی زمان شروع رواناب از $8/49$ به $5/10$ دقیقه افزایش می یابد، اثرات دو گانه شیب و آبیاری موجب کاهش رواناب از $5/10$ به $1/17$ دقیقه و زمان رسیدن به اوج رواناب از $5/10$ به $9/17$ کاهش می یابد. اثرات دو گانه شیب و آبیاری موجب کاهش حجم رواناب میشود. در یک آبیاری ثابت، تراکم از یک تا چهار برابر

شکل ۳ - تغییرات زمان شروع (TR) و زمان رسیدن به اوج رواناب (TPR) نسبت به (I*S*D)

- Furrow irrigation and management strategies to protect water quality. *Communications in Soil Science and Plant Analysis* 32: 1029-1050.
- Leopoldo Silva. L.2006. The effect of spray head sprinklers with different deflector plates on irrigation uniformity, runoff and sediment yield in a Mediterranean soil. *Agric. Water Manage.* 85:243-252.
- Leopoldo Silva. L.2007. Fitting infiltration equations to center-pivot irrigation data in a Mediterranean soil. *Biosystems Eng.* 96(1): 121-127.
- Liu, Q.Q., Chen, L., Li, J.C., et al. (2004). "Two-dimensional kinematic wave model for overland-flow." *J. Hydrol.*, 291, 28-41
- Santos, F., J. L. Reise, O. C. Matrins, N. L. Castanheira and R. P. Serralheiro.(2003), Comparative assessment of infiltration, runoff and erosion of sprinkler irrigation soils. *Biosystem Engineering* 86(3):355-364.
- Sojka RE (1998) Understanding and managing irrigationinduced erosion. In: Pierce FJ and Frye WW (eds) *Advances in Soil and Water Conservation*, pp. 21-37. Chelsea, MI: Ann Arbor Press.
- Sojka RE and Bjorneberg DL (2002) Erosion, controlling irrigation-induced. In: Lal R (ed.) *Encyclopedia of Soil Science*, pp. 411-414. New York: Marcel Dekker.
- Terzoudi, C. B., T. A. Gemtos, N. G. Dananaltos and I. Argyrokastritis.(2007), Applicability of an empirical runoff estimation method in central Greece. *Soil and Tillage Research* 92:198-212
- Trout, T. J. 2001. Sediment transport in irrigation furrows. In: D.E. Stott, R.H. Mohtar and G.C. Steinhardt(eds), *Sustaining The Global Farm*,

مراجع

- صمدی بروجنی، م.ح؛ ب. قربانی و م. زنگنه ایالو. ۱۳۸۷. بررسی کارایی مدل EUROSEM در برآورد رواناب و فرسایش خاک تحت آبیاری بارانی گان (تفنگی). مجله آبیاری و زهکشی، شماره ۳ ص ۱۱۳-۱۰۳.
- قربانی. ب. ۱۳۸۰. روش‌های کاربردی نفوذپذیری تحت شرایط آبیاری بارانی نشریه فنی شماره ۱، دانشگاه شهرکرد، ۳۰-۱.
- قربانی. ب. ۱۳۸۰. تأثیر آبیاری بارانی بر روی رواناب با استفاده از مدل EUROSEM، کنفرانس بررسی راهکارهای مقابله با بحران آب، زابل، ایران.
- Ben. Hur, M., 1994. Runoff, erosion and polymer application in moving sprinkler irrigation. *Soil science*, vol1158,pp.283-290.
- Chow, V.T., 1959 . open channel Hydraulics. McGraw-Hill. NewYork, pp-680.
- Hasheminia , S. M. , 1994 . Controlling runoff under low pressure center pivot irrigation &drainage systems, Vol. 8, pp. 25-24.
- James. L. G. 1988. Principles of farm irrigation system design . Jon Wiley and Sons, NewYork, USA. pp.840.
- Lehrsch. G. A, Bjorneberg. D.L, and Sojka. R.E. 2005. Irrigation-induced.
- USDA Agricultural Research Service, Kimberly, ID, USA.
- Lehrsch GA and Robbins CW (1996) Cheese whey effects on surface soil hydraulic properties. *Soil Use and Management* 12: 205-208.
- Lehrsch GA, Sojka RE, and Westermann DT (2001)

- Valiantzas . j . D. 1994 . Simple method for identification of border infiltration and roughness characteristics. *j. Irrig. and Drain. Engineering.* ASAE120:233-249.
- pp.710-716.
Trout T. G. 2006. Flow veloeity and wetted perimeter effect on furrow Irrigation . trans. ASAE . 3 3 (3) : 855- 863.

تاریخ دریافت: ۹۱/۸/۱۰

تاریخ پذیرش: ۹۲/۲/۸

Archive of SID

The Assesment of Land Gradeint and Cultivation Density Impact on Runoff Generation at Gun and Furrow Irrigation Conditions

M. Zangeneh inaloo^{1*}, B. Ghorbani² and H. Samadi-Boroujeni³

Abstract

The purpose of this research is the assessment and comparison of the gradeint and cultivation density impact on runoff generation at gun and furrow irrigation conditions. For this purpose, the experiments were carried out in a randomized complete block design with three replicate plots split by two times under field conditions. Danken test was used to compare the results. The results drawn from this research indicated that the type of irrigation system (I) at the level of 5 percent and effect of slope and cultivation density (S^*D), dual impact of irrigation type and slope (S^*I) and tripartite of irrigation type, slope and cultivation density significantly influnced on runoff volume and peak flow rate generated from gun and furrow irrigation systems at the level of 1 percet. However, dual impact of irrigation type and cultivation density (I^*D) and the slope and cultivation density (S^*D) did not have significant effect on runoff volume and peak flow rate. The results also showed that runoff volume and peak flow rate generated from furrow irrigation was more than system.

Key words: Cultivation density, furrow irrigation, gun, runoff, slope

1- Phd student of water Irrigation Department, Ferdowsi University of Mashhad
(* - Corresponding Author Email: mrzangeneh@yahoo.com)
2- Associate professor and Assistant Professor of water Irrigation Department, Shahrekord University